

GERARDVS. Μονώτερος.] Contra naturam rei finxit hoc superlatiuum, quo Pluti vnius ope, arbitrio, & voluntate, atque sine commercio numinis vllius cuiusuis ac quanticunque, omnia fieri apertius moustrer. Εὖ ἰδ' ὅτι.] Hoc bene scias, de eo quod dico, nullo prorlus modo hæsites, sed ipsum tibi sit persuasissimum. ἴσημι imperatiuum facit ἴσθι ἰσάτω, quæ per syncopen efferuntur, ἴσθι, ἴσω. Quod ad ὅτι pertinet, sunt qui abundare credant, quomodo & in ὅτι τί δ' ἡ, de quo antea diximus.

Σχόλια. Κρατῆσι γουῖ.] χημάσι γδ ὀπικηῖται συμμαχος & περιγίνονται.

Χρ. Καὶ ναὶ μά Δία τέτων γε πολλῶν πλείονα. Ωστ' εἰδὲ μεσὸς σου γέρον' εἰδεις πώποτε. Τῶν μὲν γδ ἄλλων ἐστὶ πάντων πλῆσι μόνῃ: Εεφθς. Καρ. Α'ρτων. Χρ. Μισικῆς. Καρ. Τεα- γημάτων.

Χρ. Τιμῆς. Καρ. Πλακουῶτων. Χρ. Ανδραγα- θίας. Καρ. Ιχάδων.

Χρ. Φιλοπμίας. Καρ. Μάζης. Χρ. Σξατηγίας. Καρ. Φακῆς.

Χρ. Σξ δὲ ἐχῆετ' εἰδεις μεσὸς εἰδεπώποτε. Αλλ' ἠὲ τάλαντά τις λάβη ξιακάδεκα, Πολυῦ μᾶλλον ὀπικυμεί λαβεῖν ἐκακάδεκα. Καὶ ταῦτ' ἀνύση, τετραεκάοντα βέλεται, Η' φησιν, ἐκ εἰ βιωτὸν ἀντὶ τὸν βίον. Πλ. Εὖ τοι λέγαν ἔμοιγε φάρμακον πάνυ

Σχόλια. Ναὶ μά Δία.] ὅτι καὶ ὀπικατωμοτικῆ τὸ μά Δία, ὅταν αὐτὲ προβάσῃ τὸ ναί.

GERARDVS. Καὶ ναί.] iunge & cum πλείονα, & μά, particulam per se negatiuam, hîc affirmatiuè cape: vim enim eius perdit ναί præcedens affirmatiua, nihilque aliud est ναί μά Δία quàm simplex ναί. Res ergo ita habet, ναί μά Δία. ἰ. δωατὸς εἰ ποιεῖν καὶ πολλὰ πλείονα τέτων. ὡς, itaque: vt intelligas verum esse quod de te dicimus, ecce & aliud quo tuam virtutem volumus confirmatam. γέρον' pro γέρονε fuit, medium præteritum perfectum à γήνομαι. Iam εἰδεις post εἰδὲ pro simplici εἰς accipitur εἰδεις μεσὸς, nisi quod maior est dicti affirmatio, quam auget etiam πω ante ποτὲ, nulla omnino vel tantilli etiam satietas.

Σχόλια. Τῶν μὲν γδ ἄλλων.] ὡς τὸ Ομηρικῶν, πάντων μὲν κόρος ἐστὶ καὶ ὕπνος καὶ φιλότιτος. Ερω- τος.] ὁ δ' ἄλλος λέγει τὰ πρὸς πλὴν γαστέρα, πρὸς τὸ θυ- μῆρες τῆς κωμωδίας ταῦτα τοῖς ἰσθδ' δεσπότε λεγο- μένοις σπαστοῖς ὡς πλέξας.

GERARDVS. Ερώτος.] conuenit cum hoc, quod Poëta cecinit: Πάντων μὲν κόρος ἐστὶ καὶ ὕπνος & φλότιτος. id est, Omnium satietas est, & soporis & amoris. Cum utroque autem parum conuenire videtur fenarius quem citat & probat Aristoteles: εἰδεις ἐρασῆς, ὅστις ἐκ ἀεί φιλέ. id est, Qui non perdurat amando, amicus non est. Certè amor cuius causa fuit virtus, nunquam definit, sicut nec virtus. Aliunde qui coalescit, nempe vel ex emolumento, vel ex voluptate, facîle cum pereuntibus causis perit & ipse. ἄρτων. Caput artis est, aiunt, decere quod quis vel dicat, vel faciat: propterea hîc poeta confingit ingeniosè alia dici à domino, alia à seruo. Quæ dominus refert, σπαστάς sunt, id

A GERARDVS. Κρατῆσι,] vel milites vel gentes. καὶ καὶ ἐν, etiam in bellis. quod Demosthenicū de bello dictum palam confirmat: δ' εἰ χημάτων, & ἀνευ τέτων εἰδ' ἐστὶ γημάτων ἴσθδ' δ' εὐόντων. id est, pecuniis opus est, neque enim sine illis quidquam face- re licet eorum quæ fieri oportet.

Σχόλια. Επικαθέξῃ.] ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς ζυγῶν. καθεξέσθαι γδ τὸ βαροῦ λέγεται.

B GERARDVS. Επικαθέξῃ.] Μεταφορικῶς ab æquilibrio, in quo id dicitur ὀπικαθέξῃ quod pro- pendet, & grauius est. δωατὸς εἰμι. Periphrasis verbi δύναμαι. εἰς ἄν. vacat ἄν, eo enim expuncto, nihilo secius constat oratio.

C H. Et per Iouem, hisce multo plura tu potes, Neque quenquam hominem tui unquam cepit satietas.

Nam aliarum rerum satietas est omnium:

Amoris. CA. Panum. CH. Musica. CA. Bellari- um.

CH. Ambitionis. CA. Potentia. CH. Imperij. CA. Lentium.

CH. Tui autem tadio, nemo unquam affectus est.

Nam si quis accipiat talenta tredecim, Auidius contendit parare sedecim.

Si hac confecerit, quadraginta appetit.

D Aut vitam sibi post esse vitalem negat.

PL. Videmini profecto mihi bene dicere.

est, seria & honesta quæque à virtute aliena non sunt. Seruus contrà, eorum tantum meminit, quæ sint gulæ & ventri amica. Quapropter herus sic sua dicere pergit, vt rationem eorum non habeat, quæ seruus scurriliter, & gesticulatione quadam postica intericit. Μισικῆς.] Nemo existimet Mu- sicam hîc accipiendam pro ea parte artium libera- lium quæ concentum, & vocum harmoniam doc- cet. Est enim musica à Musis deducta. Musæ autē Dææ sunt bonarum artium præfides. Musica ita- que generali significato literas humaniores & li-iberales disciplinas comprehendit. Propterea apud Comicos qui negant se literas didicisse, aiunt se non didicisse Musicam. Quare ἀμυθς vocabantur, & ineruditæ fabulæ, ἀμυθλογίαι. è diuerso quos dicebant politiorum literarum peritissimos, ap- pellabant μισικοῦτας.

Σχόλια. Τραγημάτων.] τὰ μὲν ἢ εὐωχίαν τῆ πρ- απέξῃ τιθέμενα, καλῆσι τραγήματα. ὅθεν & παροιμία, ἐκ τραγημάτων πλὴν εὐωχίαν λέγει. ἢ ἢ παροιμία ἐπὶ τῆς ἀπὸ τῆς ἠτίων τὸ μείζον θαυμαζόντων.

GERARDVS. Τραγήματα.] sunt, inquit in- terpres Græcus, τὰ μὲν ἢ εὐωχίαν ἢ πρᾶπέξῃ τιθέμενα. i. quæ post conuiuium mensæ apponuntur. Anti- quitus enim conuiuiis, sua vnicique portio appo- nebatur, prius quàm cœnaculū ingrederentur. Pos- tea quæ proponerentur, vt amygdala, πομα, & id genus aliæ lautitiæ, vocabantur τραγήματα, ὀπικὸρ- πώσιματα, μεταδορπίσιματα, ὀπικὸρρήματα, & ὀπικὸρλα. Latini secundas mensas appellat, & bellaria quòd sint πέμματα suauiora & dulciora. ἀνδραγαθία, stu- dium & voluntas rerum honestarū viriliter, stre- nuèque peragendarum, vt φιλοτιμία egregij sunt conatus, & seruens cupiditas honorū, atque digni-